

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Jentens Sang

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Jentens Sang", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 325. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid57588/facsimile.pdf>
(tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

JENTENS SANG.

Jeg sad alene ind under Fjældet,
hvor Maanen glimted paa Fossevældet;
jeg saa' paa den og de Stjerner Hær,
men saa' ej ham, som jeg havde kær.

Jeg saa' paa Birken, som hang saa ene
ud over Elven med vaade Grene;
i hvert et Blad hang en Taare klar,
maaske dens Tanker som mine var.

Da klang en Langlur hen over Fjældet,
og Maanen sitred i Fossevældet.
Gud, hvor mit Hjerte tog til at slaa!
Jeg vidste nok, hvem der legte saa.

Thi det var Gutten, der kom tilbage,
og endt var alle de onde Dage.
Hvor der blev favnet, hvor der blev kyst!
Men saa kom Natten — og alt blev tyst.
Ja, saa kom Natten — og alt blev tyst.

EN BØN.

Jeg beder dig ikke om Rosen paa dit Bryst,
ej heller om en Lok af dit Haar;
thi Rosen vil falme som Blomsterne i Høst,
og Løkkernes Glansspil forgaar.